

[Handelsministeren.]

der skulde kunne følge Valutakontorets Arbejde paa mere praktisk Maade. Jeg kan sige, at jeg er villig til Forhandling om, paa hvilken Maade man bedre end foreslaaet kan faa tilvejebragt et saadant Forhold, at det kan siges, at Erhvervenes Krav om at have Indseende med Valutakontorets Administration kan imødekommes. Der har fra forskellige Sider, baade fra Handelen, Industrien og Landbruget, været henstillet, at man, naar en ny Lov skulde vedtages, søgte tilvejebragt en saadan Ordning, at man kunde følge Valutakontorets Administration paa nærmere Hold, og personlig har jeg den Opfattelse, at det vil være rigtigt at give Erhvervene Mulighed for at følge Administrationen paa en mere intim Maade, end Tilfældet hidtil har været, men ogsaa paa en mere ansvarsbevidst Maade. Om dette specielle Spørgsmaal tror jeg ikke, der kan blive nogen større Vanskelighed under Forhandlingerne; jeg tænker, man her let kan naa til en tilfredsstillende Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at vi havde jo en vis Købeevne her i Danmark, og denne Købeevne skulde vi anvende til at faa vor Eksport placeret paa bedst mulig Maade i Udlandet. Og derom kan der ikke være nogen Tvivl; det er det, alle Bestræbelser gaar ud paa. Men denne vor Købeevne kan fornuftigvis kun udnyttes, naar vi har Herredømme over Importen. Hvis vi ikke har det, er der ingen af Eksportørerne i Udlandet, der vil tage Hensyn til vore Ønsker. De vil udnytte deres Eksportmuligheder paa vore Markeder uden Hensyn til, hvilke Interesser vi kan have, og dersom vi virkelig vil gøre noget for vor Eksport og sørge for at give den de bedst mulige Placeringer paa Udlandets Markeder, er det kun muligt, naar vi ogsaa har Herredømme over Importen. Det er jo ikke noget, som Danmark alene er blevet klar over. Alverdens Lande indretter sig derefter, og jeg skulde ogsaa tro, at Danmark vilde komme meget hurtigt i Klemme, hvis vi ene af alle Lande ikke tog Hensyn til den Udvikling, som er foregaaet rundt omkring i de forskellige Lande.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup pointerede Gang paa Gang, at man ikke maatte tage disse uvedkommende Hensyn,

som Hensynet til det valutamæssige og det beskæftigelsesmæssige var. Jeg har allerede gjort nogle Bemærkninger derom. Jeg skal tilføje, at jeg maa betragte det ærede Medlems Udtalelser om det valutamæssige saaledes, at han i Virkeligheden her gaar ind for den Politik, som adskillige Venstremænd har givet Udtryk for ved forskellige Lejligheder, at man skulde lade Kronen finde sit Leje, saaledes som dette Leje nu engang kunde blive efter en friere Import her til Landet.

Jeg vil mest muligt advare mod at komme ind paa denne Politik. Vore Vekselskurser svarer nu paa det nøjeste til vor største Konkurrents paa et af vore vigtigste Landbrugsomraader, nemlig New Zealands, og jeg vilde anse det for overmaade farligt, hvis vi ikke tog Hensyn til det Konkurrenceforhold, der er mellem de to Lande. De øjeblikkelige Fordele, man forestiller sig, man ved at sænke Valutakurserne vilde opnaa, vilde hurtigt forsvinde og give Plads for Vanskeligheder af et Omfang, som vi slet ikke kan gøre os nogen Forestilling om. Jeg vil derfor paa det mest indtrængende advare imod Betragtninger af den Art, at vi skulde ordne vore økonomiske Forhold ved at ændre vore Vekselskurser i nedadgaaende Retning.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup henviste til, at man i Sverige og i Norge meget vel var i Stand til at ordne sine Importforhold uden at have en Valutacentral som den, Danmark har. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremdeles vil føre Sverige og Norge frem som Eksempler paa, hvorledes man skulde kunne klare sig uden importregulerende Foranstaltninger.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved jo fuldt vel, at de to Landes Forhold ingenlunde kan sidestilles med Danmarks Forhold hverken i den ene eller i den anden Henseende. For Sveriges Vedkommende er Forholdet jo dette, at Landet gennem mange Aar har været et Kreditorland, medens vi har været det modsatte. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved ogsaa, at en stor Del af den svenske Befolkning lever under helt andre økonomiske Vilkaar end dem, hvorunder største Delen af det danske Folk lever. Det svenske Folks Trang til Forbrug af udenlandske Varer kan paa ingen Maade sidestilles med de Tilbøjeligheder, der har været